

Szivárvány

2013. FEBRUÁR • XXXIV. ÉVFOLYAM • 362. SZÁM

2.

ZELK ZOLTÁN

Kelj fel, medve

– Kelj fel, medve, kelj fel már,
hoztunk mézet csöbörrel!

– Nem kelek én, álmomban
eszem teli vödörrel!

– Kelj fel, medve, jaj de szép
a hó a hegy tetején!

– Szebbet látok, álmomban
zöld erdőben járok én!

– Kelj fel, medve, nóta szól,
varjú mondja: kár, kár, kár...!

– Szebbet hallok, álmomban
vidám tücsök muzsikál!

– No, ha így van, hát aludj:
tavaszig ne bújj elő!

– Nem is bújok, csak ha majd
kicsal Gyertyaszentelő!

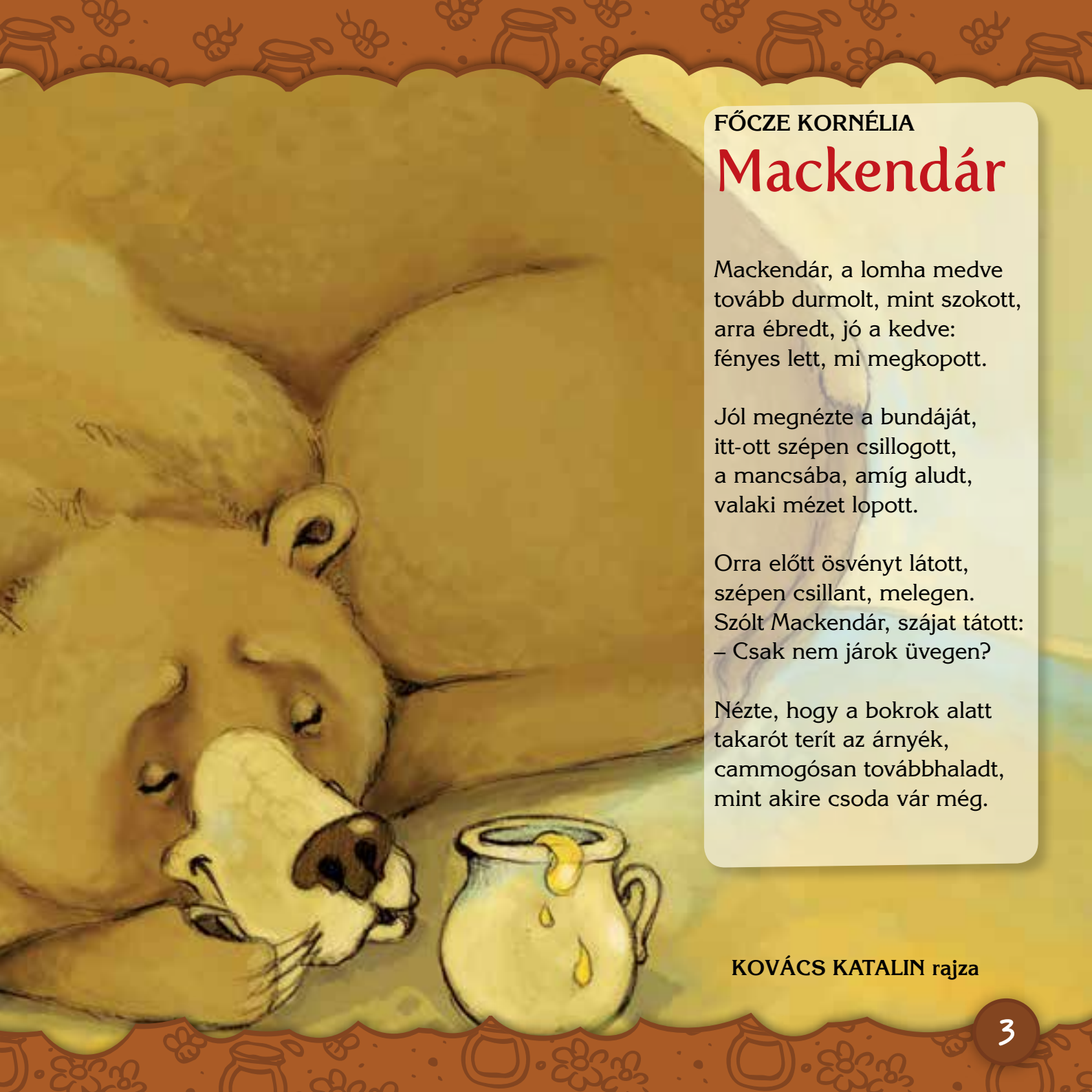
LÁSZLÓ NOÉMI

Február

Verebek tánca,
varjak tánca,
jéggyöngy csusszan,
olvad a lándzsa.

Sugarak serege,
felhők serege,
fut a tél, porzik,
szárnyhegye fekete.

Fut a fagy, fut a szél,
meleget lop a dél,
mosolyog a tócsa,
mocorog a falevél.

FŐCZE KORNÉLIA

Mackendár

Mackendár, a lomha medve
tovább durmolt, mint szokott,
arra ébredt, jó a kedve:
fényes lett, mi megkopott.

Jól megnézte a bundáját,
itt-ott szépen csillogott,
a mancsába, amíg aludt,
valaki mézet lopott.

Orra előtt ösvényt látott,
szépen csillant, melegen.
Szólt Mackendár, száját tátott:
– Csak nem járok üvegen?

Nézte, hogy a bokrok alatt
takarót terít az árnyék,
cammogósan továbbhaladt,
mint akire csoda vár még.

KOVÁCS KATALIN rajza

A sajtot osztó róka

Népmese

Az üveghegyen innen, a selyemréten túl volt egy rengeteg erdő. Ebben a rengeteg erdőben, annak is a kellős közepén élt egyszer egy öreg medve. Ennek az öreg medvének volt két fia. Ezek egyszer elhatározták, hogy elmennek világgá szerencsét próbálni. Odaálltak az anyjuk elé, elbúcsúztak tőle illendően. Az öreg medve megölelte a fiait, és a lelükre kötötte, hogy soha el ne hagyják egymást. A bocsok megfogadták.

Azzal nekicammogtak az erdőirtásnak, onnan meg a szántóföldeknek. Mentek, mendégeltek. Egyszer azonban elfogyott az ennivalójuk. Szomorúan kullogtak egymás mellett.

– Hej, de ehetném, testvér! – szolt a fiatalabb.

– Én is! – lógatta buksi fejét a másik.

Amint mentek, mendégeltek, nagy, kerek sajtot találtak, de nem tudtak megosztozni rajta igazságosan. Javában civakodtak, huzakodtak, morogtak, amikor közibük topant a róka.

– Min vitatkoztok, medve komák? – kérdezte a Ravaszdi.

Elmondták töviről hegyire a gondjukat.

– Sebaj! Majd elosztom én igazságosan!

– Jó lesz biz az, jó lesz! – hagyták helyben a dörmögők.

Azzal fogta a róka a sajtot, eltörte kétfelé. De úgy intézte, hogy az egyik fele szemlátomást nagyobb legyen a másiknál.

Fölmordult egyszerre mindkét mackó:

- Ez nagyobb! Az kisebb!
- Csak lassan, mackók! Türelem!

Azzal jó darabot leharapott a nagyobb feléből. Most meg a kisebb lett nagyobb.

– Így se jó! – békétlenkedtek a mackók.

– Ugyan, ne türelmetlenkedjete már! Értem én a magam mesterségét!

Le is harapott a nagyobbik darabból egy jókora falatot.

Most megint az lett a kisebb.

Így ment a sajtosztás addig, míg a róka jól nem lakott. Mikorra egyforma lett a két darab, a két medvebocsnak alig-alig maradt egy-egy morzsányi.

– No, jó étvágyat, medvebocsok! – kacagott a róka, és faképnél hagyta őket.

SZILÁGYI DOMOKOS

Tavaszdik

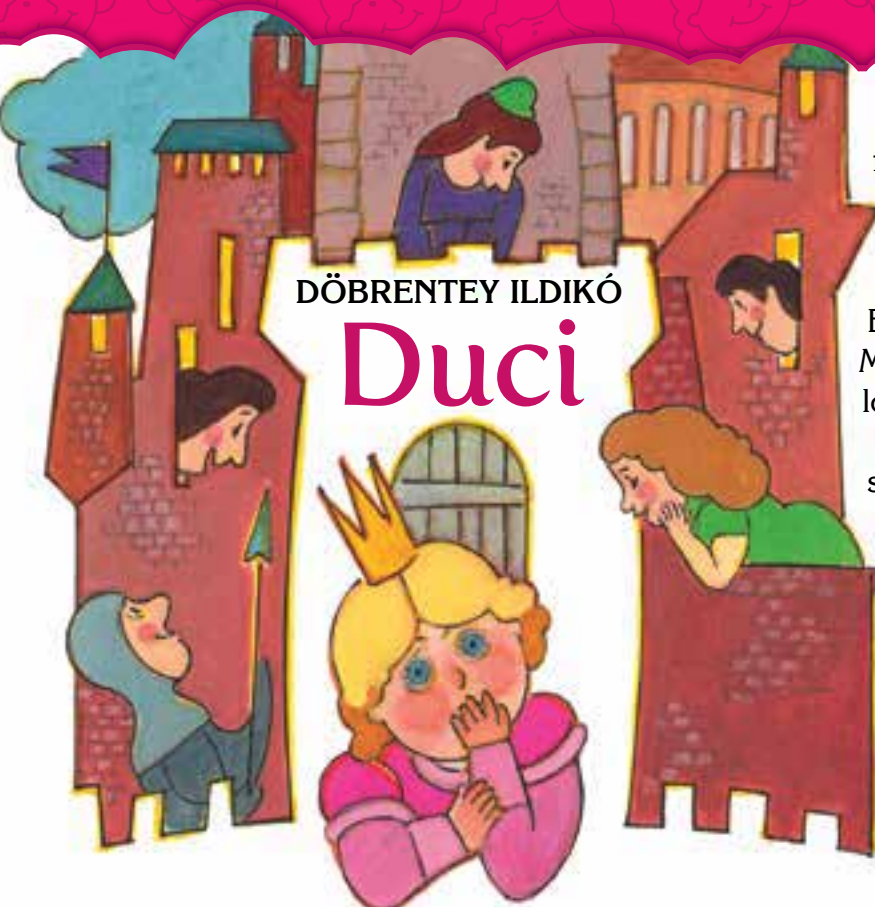
Részlet

Zöld fenyves közepében
fújja a szél a havat,
szánkó porzik a hóban,
csillagos égre kacag,
surrog a fák puha lombja,
széncinegék raja száll
nézni a messzi vidéken:
a tavasz jön-e már, jön-e már?

Hosszú éjjel, téli éjjel
medve alszik medvével,
ám ha kívül tavasz locsog,
elősirülnek a bocsok;
szembogaruk közepén
vígán bokázik a fény,
a nap rájuk kancsalít,
villogatja mancsait,
s délután már oly merészek:
meglopják a darázsészket.

KEREKES ZSÚZSA rajzai

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Duci

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kövér királykisasszony, úgy hívták, hogy Duci. Kedves is volt, okos is volt, jószívű is volt, mégsem barátkozott vele senki. A gróf-kisasszonyok kinevették, a bárókisasszonyok nyelvet öltöttek rá, az udvarhölgyek összesúgtak a háta mögött.

– Látom, látom, nincs maradásom, más palotában vár a barátom! – gondolta Duci királykisasszony, és összecsomagolt egy batyú elemózsiát magának.

Elbúcsúzott anyjától, apjától, fűtől, fától, kerti virágtól, s elindult, hogy egy igaz barátot keressen magának.

Ment, ment, mendegélt. Nap sütötte, eső verte, szél fújta, ág karmolászta. Egyszer aztán elérkezett egy palotához. Megállt, fújt egyet, és megtörölte a homlokát.

– Jaj, lelkem, Duci királykisasszony! – szökkent elő a palota hercege. – Behívnaalak a palotámba, de hát, dehá-há-há-hát, nem férsz be a nagykapun! – és úgy hahotázott, hogy lónyerítésnek is beillett volna.

Lehajtotta a fejét Duci királykisasszony, s úgy elpirult, mint aki erős paprikát nyelt.

– Látom, látom, nincs maradásom, más palotában vár a barátom! – és szégyenkezve a következő palota felé vette az útját.

Ment, mendegélt. Felhő takarta, vihar ijesztette, macska karmolta, kutya kergette, de ő csak ment, ment, annyira szeretett volna egy igaz barátot találni.

Elérkezett a következő palotához.

– Örvendek, Ducikám! – hajlongott kecsesen a palota hercegnője. – Be is hívnáalak, be én! Csakhát, csakhá-há-há-hát, nem férsz be a főkapun! – hahotázott.

Lesütötte a szemét Duci királykisasszony, és egy forró könnycsepp gördült végig az arcán.

– Látom, látom, nincs maradásom, más palotában vár a barátom! – suttogta, és csüggedten továbbindult.

Dér csípte, köd szurkálta, bagoly huhogta, varjú károgta – ő csak ment, ment, anyyira szeretett volna egy igaz barátot találni.

Próbálkozott a harmadik palotában, a negyedikben, az ötödikben, a hatodikban, de nem fogadták be sehol.

– Ó, mennyire elfáradtam! – suttogta Duci királykisasszony. – Mit nem adnék, ha széken ülhetnék, tálban mosdhatnék, ágyban alhatnék! – de akárhogy figyelt, akárhogy nézelődött, közel-távol nem látott egy mákszemnyi palotát sem.

– Bárhogy nézem, bárhogy vágyom, nékem ugyan nem lesz barátom! – sóhajtott.

Megfordult, és elindult hazafelé.

– Kislány! Kislány! Koronás kislány! – hallatszott a háta mögül. – Várj meg, kislány!

Duci királykisasszony hátrasandított. Egy copfos leányka iparkodott utána. Duci királykisasszony megállt.

– Engem szólítottál?

– Téged. Elszökött a cicám, segíts megkeresni! – kérte kedvesen a kislány.

Duci királykisasszony csillogó szemmel kúszott a bokrok alá, mászott a göcsörtös fatörzseken, s végül büszkén kiáltotta egy elhagyott rókalyukból: – Megtaláltam! – s a karjában hozta elő a cirmos cicát.

– Ő az! Ő az! – ujjongott a copfos leányka.
– Köszönöm, hogy megtaláltad! Gyere velem!
– s kézenfogva elvezette Duci királykisasszonyt egy kis házhoz.

Nem palota volt az, hanem csak egy aprócska, piros tetős házikó. És lássatok csudát: Duci királykisasszony, aki nem fért be a paloták szárnyas nagykapuin, bezzeg kényelmesen befért a pirostetős házikó alacsony, szűk kis ajtaján!

– Ülj az asztalhoz, légy a vendégünk! – mosolygott a nagymama, s a copfos leányka helyet szorított maga mellett a kispadon.

Főtt a bableves, sült az almásrétes, és Duci királykisasszony tudta, hogy már neki is van barátja. Nem is egy, hanem három: a doromboló cica, a mosolygó nagymama, meg a copfos leányka.

FODOR SÁNDOR

Vadmalac, az ebadta

Reggel Csipike a bal oldalán ébredt. Tehát a Völgy mögötte van, a Patak mögötte folyik: Hegy átköltözött!

– Jól van, Hegy. Elég csendben átköltöztél – mondta, miközben felhúzta papucsát. Eszébe se jutott, hogy álmában átfordulhatott a jobb oldaláról a balra.

– Nézzük Patakot.

Mi tagadás, arrafelé folyt, csörgedezett, mint tegnap. Csipike meghökkenten nézte, de utána elmosolyodott. Hiszen ha ő most a túlsó oldalon van, ha Hegy átköltözött, persze hogy úgy látszik, mintha Patak a szokott irányba folya! Holott nyilvánvaló, hogy visszafelé folyik!

– Jó, jó, azt látom, hogy visszafelé folysz, de légy szíves, csináld halkabban. Nem megmondtam a tegnap? Vigyázz, ne boszszants, mert nem lesz jó vége! – fenyegette meg Patakot, nehogy elhiggye magát.

Szeretett volna eldicsekedni valakinek a sikerével, de minden állatot elriasztott maga mellől. Úgy határozott tehát, hogy Madarat és Nyulat visszarendeli. Szerencséje volt Harkály Mesterrel, aki nagy ijedtségében elfelejtette magával vinni a szemüvegét, és visszarepült érte az Óriásnagy Bükkfához.

– Hé, te Harkály! Ide gyere, ne félj! Parancsom van számodra!

Harkály Mester riadtan röppent közelebb, hiába mondta neki Csipike, hogy ne féljen, ő mégis remegett.

– Nem csináltam semmi rosszat – kopogta –, igazán...

– Mész, és azonnal megkeresed Madarat és Nyulat. Előlem ne bujkáljanak, egykettőre itt legyenek, különben Rettenetes Réz Úr bárhol megtalálja őket, és végük. Megértetted?

– Kopp, de mennyire!

Harkály Mester elrepült. Csipike közben elégedetten szemlélgette a Korhadozóbelű Vén Fenyőfát, amelyen még mindig be volt viaszozva Vadméhek odújának bejárata.

Nem kellett sokáig várakoznia Madárra és Nyúlra. Hamarosan megérkeztek. Mindkettőn látszott, mennyire félnek.

– Ide gyertek. Egészen közel! Nézze meg az ember! – parancsolta gorombán Csipike, és kitépett egy tollat Madár szárnyából, majd intett Nyúlnak, eressze lejjebb a fülét, hogy meghúzhassa. – Ez a büntetés, amiért elkóricáltatok. Ha még egyszer előfordul, megrugdoslak. Mostantól kezdve jobbnál jobb ennivalókkal szolgáltok engem. A mai napon Nyúl szállítja a válogatott finomságokat. Madár pedig hálaénekeket zeng nekem. Holnap fordítva lesz. Madár élélmez, Nyúl pedig dalol a hála és köszönet hangján! Megértettétek?

Nyúl és Madár riadtan bólintott.

– Na, mit szóltok hozzá, milyen hatalmas a ti uratok és jótevő parancsolótok? Mert ezután így kell szólítanotok: urunk és jótevő parancsolónk. Éjszaka átköltöztettem Hegyet Patak túlsó partjára, Patak meg visszafelé folyik a parancsomra! Nem csodálkoztatok, amikor észrevettétek?

Nyúl és Madár rémülten nézett össze.

– Bocsáss meg nekünk, urunk és jótevő parancsolónk, de nem vettük észre, pedig Mókus mondott valamit az este. Biztosan azért nem vettük észre, mert példátlanul buták vagyunk.

Csipike nagylelkűen bólintott.

– Hát, ez nálatok megvan. Úgy értem, a butaság. Most pedig uzsgyi! Menjetek, és hirdessétek dicsőségemet, délre pedig mind a ketten itt legyetek!

Alig ment el Nyúl és Madár, hogy Csipike nagy-nagy diadalának, világra szóló csodatettének hírét vigye, Csipike motoszkálást hallott a bokrok között.

Vadmalac, az Ebadta sehogyan sem akart hinni a Csipikéről szóló híresztelésnek. Méghogy Réz Úr! Miféle Réz Úr? Hiába próbált azonban Csipike felé látogatni, a szülei riadtan kergették vissza. Ezúttal azonban sikerült megszöknie. Légyölő Galócához ment, tudta, nemsokára Csipikének is ott kell lennie.

- Aha! – vette észre Csipike. – Hát te hol voltál tegnap?
- Nem engedtek. Nagyon félnek tőled az öregek. Engem is féltenek. Rettentően.
- Helyes – bölintott Csipike. – És most miért jöttél?
- Megszöktem.

Csipike szemében gonosz fény csillant.

– Ide hallgass, Vadmalac. Én, a te urad és jótevő parancsolód, elrendelem, hogy most azonnal fald fel Légyölő Galócát!

- Nem én.
- Hogyhogy nem?! – Csipike szeme rettentően villogott.
- Úgy, hogy csípős.
- Híj, fékomadta! Akkor miért jöttél ide minden reggel?
- Szerettem nézni az elrettentő példát. Ma nem lesz?

Csipike csípőre tette a kezét. Ilyenkor volt a legfélelmetesebb.

- Te Vadmalac! Nem tudod, milyen hatalmas vagyok én?
- Nem tudom. Milyen?
- Mit gondolsz, Hegyet ki költöztette át? Hiszen mi most a Patak túlsó partján vagyunk, nem az innensőn! Hát a Patak folyását ki változtatta meg?

– Senki se. Ma reggel ittam belőle, arra folyik, amerre a tegnap.

– Hijnye, ostoba malaca, te nem félsz tőlem, uradtól és jótevő parancsolódtól?

– Miért félnek? És miért vagy nekem uram és jótevőm meg ilyenek?

– Hát ide hallgass! Ha most azonnal nem kérsz tőlem sírva bocsánatot, hívom Rettenetes Réz Urat és...

Csipike azt hitte, mihelyt a félelmetes nevet kimondja, Vadmalac rögtön visítani kezd, és elszalad. Tévedett. Vadmalac kíváncsian bámult reá.

- És?
- És akkor véged lesz, te boldogtalan!... Na... Mi lesz?
- Mi lenne?
- Hívjam?
- Hívjad!

Szerencsére nem került rá sor. Vadkan bácsi az egész erdőt tűvé tette Vadmalac után, sehol sem találta. Rosszat sejtve lopakodott Csipike bükkfája alá. Rémülten pillantotta meg egyetlen gyönyörűséges magzatát a halálos veszedelem kellős közepén.

- Eltakarodsz innen?! Indulsz azonnal haza?

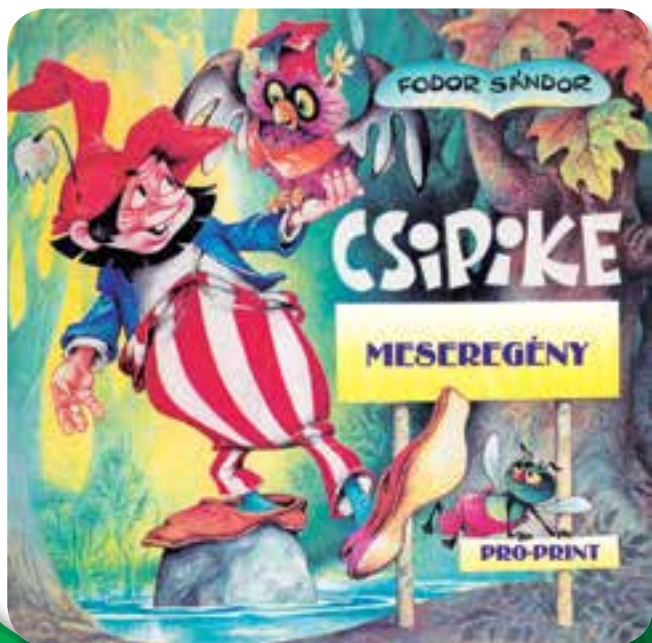
De mennyire, hogy indult Vadmalac; Csipikétől meg a Rettenetes Réz Úrtól nem félt ugyan egy csöppet se, ám az öreg éles agyarától annál jobban. Sivalkodva menekült. Vadkan bácsi utána robogott.

Csipike megkönnyebbülten sóhajtott fel.

- Szerencséje...

MÜLLER KATI rajzai

Ha nagyobb lépésekben szeretnél haladni a Csipike-mese olvasásával, kérd, hogy a legközelebbi ünnepi alkalomra a Csipike-könyvet kaphasd ajándékba. 1998-ban jelent meg a csíkszeredai Pro-Print Kiadó gondozásában, Rusz Livia sok-sok színes rajzával. Ára – csak a Napsugárnál: 15 lej.

FARSANGOLÓK

Boszorkánylány vagyok, kicsit cserfes s ravasz,
Kavargatom óriás üstöm, hogy jöjjön a tavasz.
Tudok varázsigét, gonosz ízűt és jót,
Leplem alól röptetek denevért és hollót.

Nincs szükségem porszívóra, ha seprűmnek szólok,
Végigtáncol a lakáson, s ragyognak a sarkok.
Varázköreimtől húzódj inkább távol,
Béka lesz belőled, hogyha nem vigyázol.

Macska vagyok, fekete,
Boszorkány a gazdám.
Ha bemászom a kéménybe,
Kormos lesz a bundám.

Ha kimászom belőle,
S hempergek a hóban,
Fekete tőlem a hó,
S ha én is, akkor jól van.

*(Balázs Imre József
jelmezversei)*

MÜLLER KATI rajzai

Baba néni, mit csinálsz most?
Sürgök-forgok, vendéget várok,
irulnak-pirulnak a kalácsok.
A kalácsok irulnak-pirulnak,
kacsacombok már puhulnak.
Puhulnak már kacsacombok,
tálra gurulnak forró sajtgolyók.
Daragaluskák aranylanak szépen,
legeltesd most szemed a terítéken.
(Cseh Katalin)

Vágd ki a babákat a 14-15. oldalról,
és egy-két mozdulattal öltöztess
más-más jelmezbe.

Melyik tetszik a legjobban a fiú
és a kislány három ruhája közül?

BAK SÁRA rajzai

DÖME ZSUZSA

Oviban

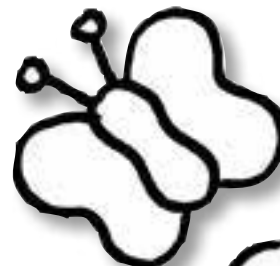
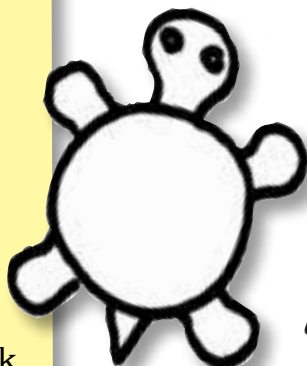
Mi vagyunk a Csigabigák,
cammogunk, akár a csigák.
Bezzeg a Tapsifülesek
árkot ugranak! Ügyesek.

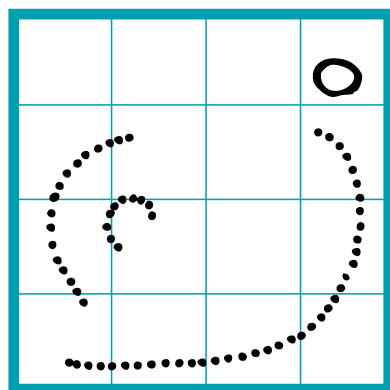
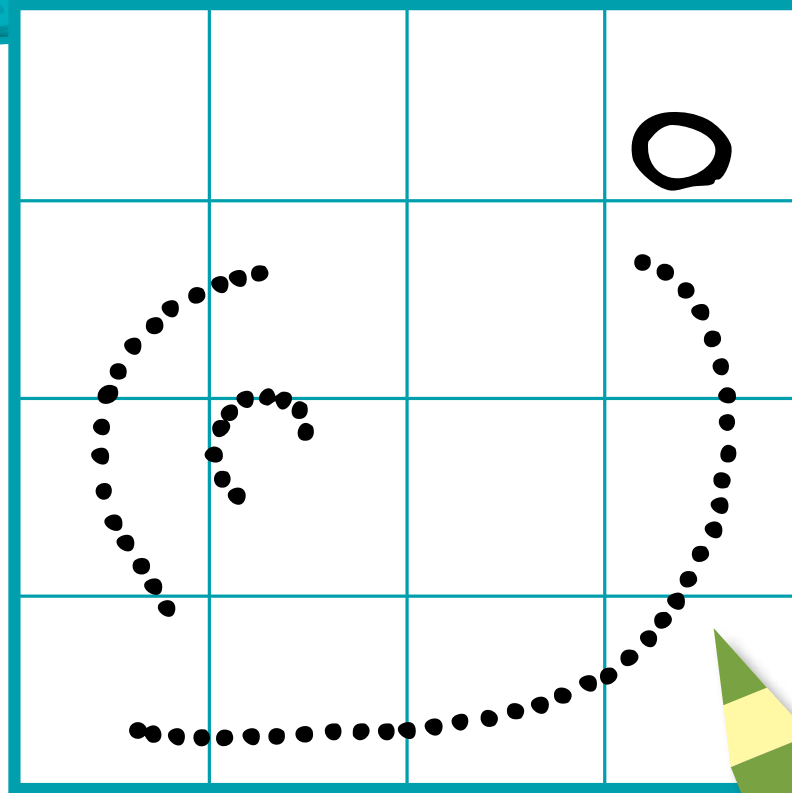
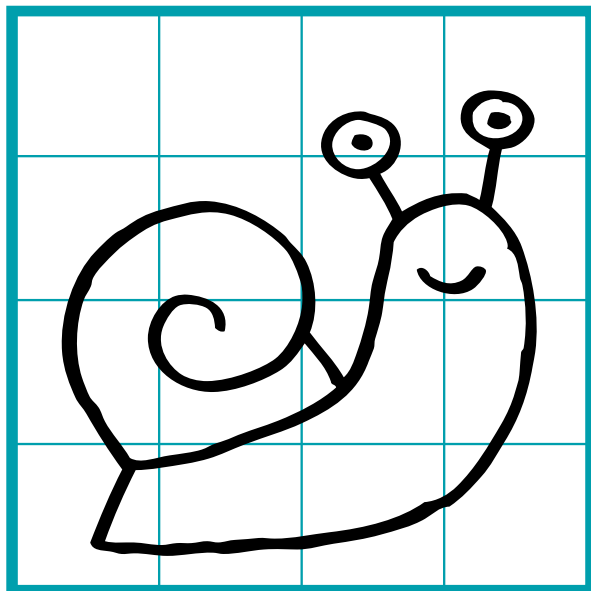
Aki a Katicabogár
fedőnevű csoportba jár,
olyan könnyű, mint a pille,
szél támadna, elrepülne.

Ha hétpöttyös bogár lennék,
fönn a légben elszédülnék,
ha meg tapsifüles volnék,
folyton-folyvást ugrándoznék,

hát inkább csiga maradok,
még ha lassan is haladok.
Hadd előzzenek a nagyok!
Jó, hogy Csigabiga vagyok.

Színezd ki az óvodai jeleket.
Kösd össze a párokat.
A páratlanokból rajzolj
még egyet.

Nagyítsd fel, és kicsi-
nyítsd le a csigát.
Segít a háló.

Jelöld piros pöttyel
az élő, késsel az
élettelen dolgokat.

Rajzold ide a saját
óvodai jeledet.

DONKÓ LÁSZLÓ

Széncinke

Széncinkének
pálcilába
kapaszkodik
a fűzágba.

Tél van – kender-
kemag kéne,
csillapodna
tán az éhe.

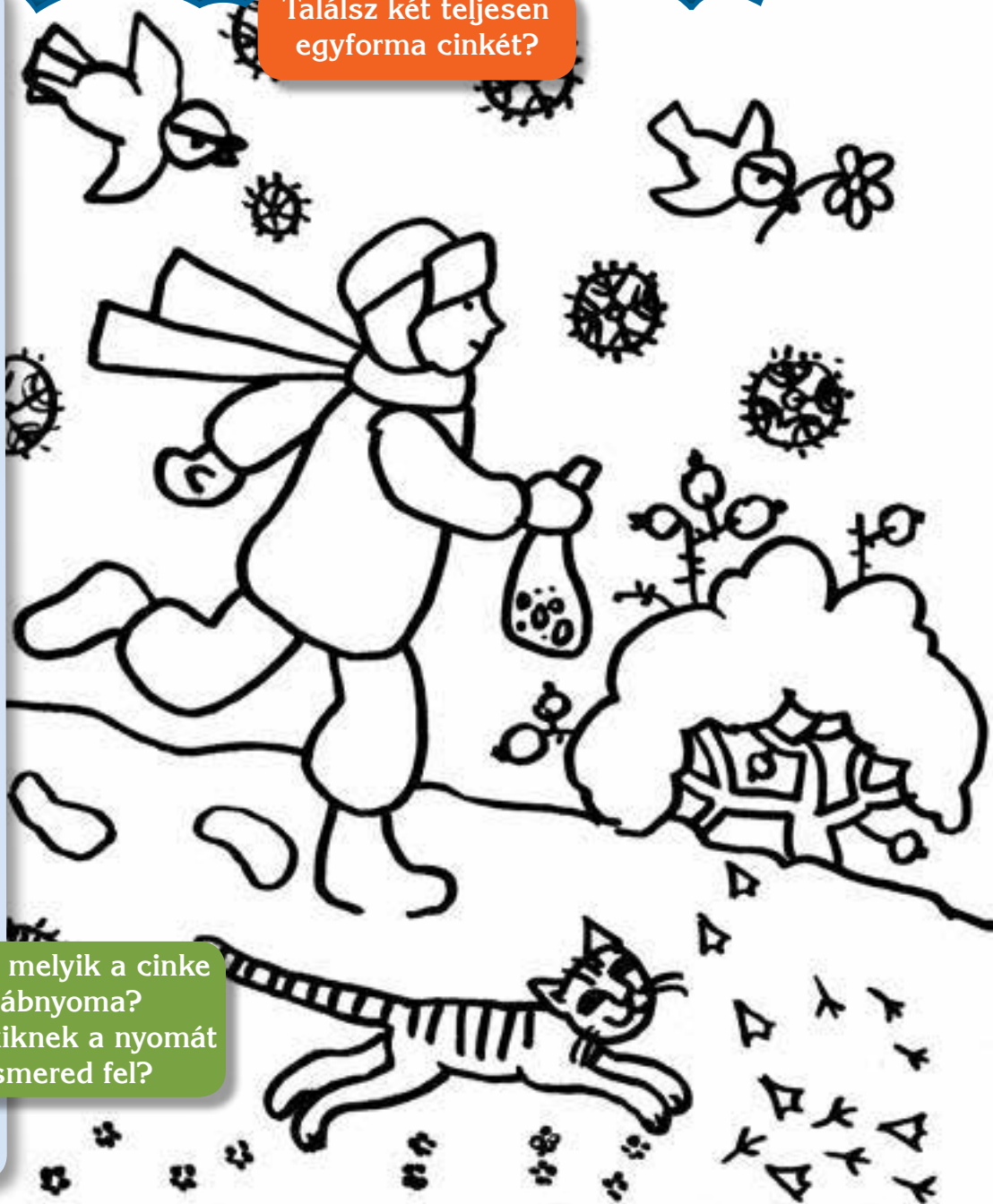
De kéznél van
Bálint gyerek,
– sok madarat
etetgetett.

Tudja, a cinkének
mi kell,
míg az első
hernyó kikel.

Lenmagot szór
etetőbe,
– széncinkének
vidám kedve
lesz majd tőle!

Találsz két teljesen
egyforma cinkét?

Vajon melyik a cinke
lábnyoma?
Még kiknek a nyomát
ismered fel?

Melyik élelem nem való a madaraknak?

Színezd ki a rajzot.

Rajzolj még magot az etetőbe.

Melyik részletek nem illenek a téli tájba?

BAK SÁRA rajza

Vágd ki Micimackót, a pontok mentén hajtsd össze, és a hátát kend be ragasztóval. Mielőtt összenyomnád, illessz a két réteg közé hurkapálcát. Kezdődhet a játék. Mit mond az aggódó, hát a derűs Micimackó?

Színezd ki a képet, és biztasd a macit, hogy jósoljon tavaszt Gyertyaszentelőkor.

Micimackó, a betegápoló

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka!

MALACKA: Szervusz, Bicibackó!

MICIMACKÓ: Malac-

ka, mi történt veled?

MALACKA: Egy gicsid beghülteb!

MICIMACKÓ: Ne búsulj, Malacka! Segítek neked meggyógyulni! Szaladok máris Kangamamához! Neki biztosan van valami jó orvossága! Várj egy kicsit!

MALACKA: Várog, várog! Ba deb begyek sehová!

MESÉLŐ: És Micimackó elsietett Kangamamához, aki nemcsak orvosságot, hanem meleg mézes-citromos teát is küldött Malackának! Micimackónak pedig a lelkére kötötte, hogy ki ne engedje a házból Malackát, amíg teljesen meg nem gyógyul!

MICIMACKÓ: Malacka, Malacka, már itt is vagytok!

MALACKA: Dagyd örvendek, Bicibackó! És bit küldött Gangababa?

MICIMACKÓ: Bindenfélét. Jaj, már én is úgy beszélek, mint te, Malacka! Na, szóval Kan-

gamama küldött neked orvosságot, mézes-citromos teát és jótanácsot!

MALACKA: Göszödöb, drága Bicibackó! Te vagy a legjobb barátom!

MICIMACKÓ: Jó-jó, Malacka! De most vedd be gyorsan ezt az orvosságot! Úgy... úgy... Igyál sok teát! Ülgyes vagy, Malacka!

MALACKA: És bi a jótadács?

MICIMACKÓ: Ágyban kell maradnod.

MALACKA: Deb is akarok kibeddi! Csak az a baj, hogy udatkozdi fogog!

MICIMACKÓ: Dehogy fogsz unatkozni, Malacka! Itt maradok veled, és játszunk! Mit szeretnél játszani, Malacka?

MALACKA: Hááát, gicsid dehéz, így az ágybad bárbit is játszadi! Deb lehet se fogócskázdi, se bújócskázdi, se labdázdi...

MICIMACKÓ: Tudod, mit gondoltam, Malacka? Mondok neked egy mesét! Jó?

MALACKA: Bilyed besét, Bicibackó? Bi a cíbe?

MICIMACKÓ: A címe? A csúnya tündér története. Akarod, hogy elmeséljem?

MALACKA: Dagyod szeretdéb, Bicibackó!

MICIMACKÓ: Hát akkor hallgass ide!

MESELO: És Micimackó mesélni kezdett. Elmesélte Malackának a csúnya tündér történetét. Malacka meg csak hallgatta, hallgatta, közben iszogatta a teáját. Micimackó pedig, mint egy igazi jó barát, mindennap elment Malackához, és mindennap mondott neki egy új mesét, hogy ne unatkozzék. Malacka meg szorgalmasan iszogatta Kangamama mézes-citromos teáját, hűségesen

bevette mindennap az orvosságot addig, amíg meg nem gyógyult!

Kedves gyerekek, vigyázzatok magatokra, meg ne fázzatok, és betegek ne legyetek ti is, mint szegény Malacka!!

A náthás és a meggyógyult Malackát ugyanúgy készítsd el, mint Micimackót. Tudod utánózni a dűnnyögését?

Ti küldtétek

• Ha hegyzed a színes ceruzát, cakkos szoknyácskák kunkorodnak elő, amelyekből előre megrajzolva a körvonalakat, érdekes képeket ragaszthatsz úgy, mint **Daragos Gabriella tanító néni esztelneki** másodikosai. Ők varázsolták a télbe a puha-meleg gypjú-tájat is. Először ragasztották, majd ecsettel óvatosan kiszínezték.

• Nincs két egyforma: bohóc, ördög, indián, király, mackó kerekedett ki a sablonnal megrajzolt fejekből. Színes ceruzával, kollázssal és végtelen képzelőerővel alkottak **Németh Margit tanító néni tordai** másodikosai. A színes mozaik-háttér igazi farsangi hangulatot teremt.

• Sablonnal kivágott, az arctoknál nagyobb méretű fehér körökből kollázssal bármilyen szereplőt varázsolhattok, és a szeménél rést vágva, gumival a fejetekre erősíthetitek. Kezdődhet a szerepjáték.

● **Géczi Lili óvó néni csoportja a nagyváradi 2-es Óvodában** kétféle könyvmoly-könyvjelzőt készített. A legyezősen meghajtogatott papírcsík végére vidám és vicsgorgó kukacfejet ragasztott. Melyiket tennéd a kedvenc könyvedbe?

● **A székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnázium I-IV. osztályában** 100 kis szorgos kéz készítette a farsangi álarcokat, díszeket papírmaséból, karton tányérból. A Csipike- és Típetupa-jelmezek egyszerűek és nagyszerűek: krepp papírból szabták-ragasztották őket **Fancsali Adélka-Leilla, László Mária, Nyárádi Izabella és Szabó Zsuzsa** kis tanítványai.

● **A széki óvodások** vidám farsangi tánca mögött figyeljétek meg kézimunkáikat is: a sablonnal kivágott és kis kezükkel díszített álarcokat, a hangulatosra kipingált állatmaszkokat. **Juhos Ildikó óvó néni** ezt az ünnepüket is felejthetetlenre varázsolta.

Szárnybontó

Ide, ide, mindent ide!
Búzá, hagymát, kenyeret!
Hozzad vígan, dalolva és
nehogy közben megegyed!

A padlástól a pincéig
minden morzsát egy szemig
összegyűjtünk, míg a bendő,
sárkánybendő megtelik!

Barabás Zsuzsanna,
Erdőszentgyörgy

Szigyártó Anita,
Zabola

Az álarcokat **Mátyás Erzsébet** tanító néni osztálya készítette a **szászrégeni A. Maior Gimnáziumban.**

Tóth Nikolett,
Érsemjén

Szilágyi-Székely Melinda magyarlapádi tanítványainak jelmezversei:

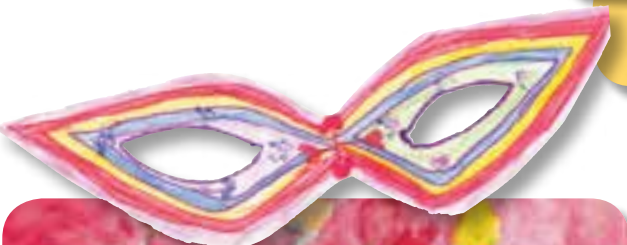
Én vagyok a kéményseprő,
Termetem is apró-cseprő.
Beférek a kéményekbe,
Ruhám is koromfekete.

Vicces, mókás vagyok én,
Hajam piros, szemem kék,
Kacagok és táncolok,
Karikákkal mókázok.

Én vagyok a kismacska,
ellenségem a kutya.
Csupa tej a bajuszom,
evés közben ezt mondom:
Miau!

Én vagyok a házörző,
nevem Fűrge, nem Dörgő.
Soha nem harapok,
én csak ugatok.

Nyuszika meg őzike
Farsangi bált rendeztek.
Meghívtak ők mindenkit,
Jól mulattak reggelig.

Molnár Lilla Abigél,
Sepsiszentgyörgy

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Liza nevű lány. Közeledett a farsang, és Liza eldöntötte, hogy elmegy az erdőbe, ott választja ki, hogy milyen állatnak öltözzön.

Találkozott egy őzikevel, de az elszaladt. Egyszer csak megbotlott valamiben. Egy süni volt. Ő is elfutott. Ekkor egy nyuszi odament Liza-hoz, és a fülével megmutatta az erdőből kivezető utat. Liza megölelte, és biza tudta már, hogy minek öltözik.

– Nyuszi leszek! – mondta az anyukájának.

Megcsinálták a nyusziruhát, és olyan jól mulattak, hogy sose hagyták abba. Persze csak addig, ameddig meg nem haltak.

Nagy Hilda, Sepsiszentgyörgy

Molnár Hajnal tanító néni osztálya küldte a marosvásárhelyi 2-es Iskolából:

Farsang van most, ne feledd el,
Maskarádat fürgén vedd fel!
Libbenjen a pörgős szoknya,
A nadrág is vígan ropja!
Dobbantson a bundás bakancs,
Vígység legyen, ez a parancs!

Varjú tolla, béka lába,
Gyere el a boszibálba!
Seprűnyélre felpattanva
Vágtass velem a vadonba!
Ropjunk táncot száz banyával,
Mosakodjunk békanyállal!
Felfrissülünk nyomban tőle,
Szépek leszünk egykettőre!

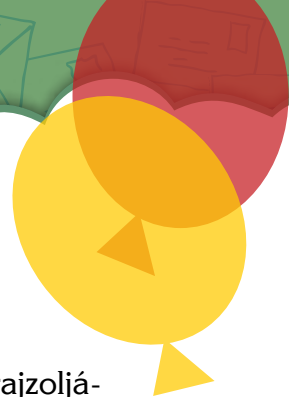

Ozsváth Eliza,
Szilágypanit

Csipike postája

Sokan öltöztetek Csipikének a karneválon? Írjátok, rajzoljátok le élményeiteket úgy, mint: **Varga Nimród**, Nyárádszentanna; **Kulcsár Blanka és Bence Gábor**, Kolozsvár; **Fischer Csenge**, Kaplony; **Farkas Anita**, Barátos; **Vass Virág**, Marosvásárhely; **Karda Hunor**, Csíkszentdomokos; **Konrád Emőke**, Szentegyháza; **Batrin Kata**; a marosvásárhelyi 9-es Óvoda Szivárvány csoportja; a brassói Áprily Lajos Főgimnázium II. B; a zilahi S. Bärnuțiu Iskola II. B; a marosvásárhelyi Al. I. Cuza Gimnázium előkészítő, I. E, a 7-es Iskola I. C, a L. Rebreanu Gimnázium I. E; a csíkszentdomokosi Márton Áron Iskola I. B; a gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola előkészítő, I. B, a Kós Károly Iskola II.; a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola II. C osztálya; a gyulakuti, a zabolai előkészítő, I. B; az érsemjéni II. A; a nyárádszeredai I. C, II. B; a csomaközi I.; a maroshévízi előkészítő és I. osztály.

• Köszönjük a sok szépet és jót, amit felénk küldtök minden hónapban. A nagybányai N. Iorga Iskola II. C osztálya és Kása Matild tanító néni

• Filip Gyöngyi Anna és Kovács Emese szilágyperecseni óvodásainak karneválja

- Ünnepre várva, gyönyörű térbeli csillag alatt tartottak macitalálkozót **Bak Márta tanító néni** másodikosai a **kolozsvári** Zenelíceumban. Muzsikus mackók minden méretben.

- Önzés helyett jóság, panasz helyett segítségnyújtás – erre tanítja a **szászrégeni** A. Maior Gimnázium II. B osztályát **Mátyás Erzsébet tanító néni**. A Tulipán Árvaház gyerekeivel közösen Mikulás-ajándékokat, verset, éneket, mosolyt vittek a holtmarosi öregek otthonába.

- Nagy szeretettel jelentkezem az új csapattal, az I. C osztállyal. Küldünk kézimunkáinkból, rajzainkból is. **Marton Irénke tanító néni** Nyárádszeredából
- A Szivárvány színesebbé teszi a napunkat még akkor is, ha egyelőre a tanító néni olvas belőle. Szabadfoglalkozáskor a Szivárvány foglalkoztató oldalainak a megoldásával játszunk. Izgatottan várjuk az új szám megérkezését. **Szodorai Melinda tanító néni** és a **szilágysomlyói** előkészítő osztály

● Gáll-Máté Éva és Komáromi Tünde óvó néni csoportja a tordai Jósika Miklós Óvodából Petőfi szobrához látogatott.

● A tordaharaszti óvodások és iskolások közös farsangja. Mókamesterük Bartha Denise tanítónő és Széll Adél óvónő.

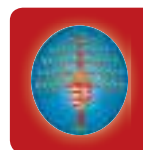

● Szeretettel lapozgatjuk a Szivárványt. Csipike meséjét nagy csendben hallgatjuk, amikor a tanító néni meséli. Okosodunk, ügyesedünk, örülünk a tanulásnak és a játéknak is. A zimándújfalusi előkészítő és első osztály nevében Valter Zsuzsa tanító néni

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

● **Majláth Erzsébet** tanító néni másodikosai a brassói Áprily Lajos Főgimnáziumból népi gyermekjátékokat adtak elő a **brassói Magyar Napokon**.

● **Palotás Csilla** tanító néni osztálya a marosvásárhelyi N. Bălcescu Gimnáziumból

● Nem mindenki tarolja az erdőt. **Poenar-Nagy Csilla Zsuzsanna** tanítónő előkészítő osztálya a zilahi Wesselényi Miklós Református Kollégiumban meglepetést rejtő adventi „fenyveserdő” susogásával várta az Ünnepet.

Címlap:
FAZAKAS
CSILLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XXXIV. évfolyam, 362. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brăncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR– EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221–776x

Ára 3 lej

Szivarvány